Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA Nr 2 15 lutego 1947 r.

TREŚĆ:

OKÓLNIK Nr 60/46
w sprawie wykonywania wyroków śmierci.

Do Obywateli
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych.

Doszło do mojej wiadomości, że zdarzają się wypadki, iż wyroki, orzekające karę śmierci, mimo zawiadomienia przez Ministerstwo Sprawiedliwości o nieskorzystaniu przez Obywatela Prezydenta z prawa łaski, nie są natychmiast wykonywane, gdyż prokuratorzy okręgowi bądź zwlekają przez wiele tygodni z wyznaczeniem egzekucji, bądź samowolnie wstrzymują wyznaczone już egzekucje na skutek składania przez skazanych wniosków o wznowienie postępowania.

Tego rodzaju praktyka, sprzeczna z przepisami kodeksu postępowania karnego, jest niedopuszczalna i grozi co najmniej odpowiedzialnością służbową.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje:

1) wyrok, orzekający karę śmierci, winien być wykonany każdorazowo niezwłocznie po wpłynięciu do prokuratury okręgowej zawiadomienia Ministerstwa Sprawiedliwości o nieskorzystaniu przez Obywatela Prezydenta z prawa łaski (art. 540 i 541 kpk),

2) w ciągu 24 godzin po wykonaniu kary śmierci prokurator okręgowy winien wysłać bezpośrednio do Nadzoru Prokuratorskiego Ministerstwa Sprawiedliwości zawiadomienie o dacie odbytej egzekucji z jednoczesnym przedstawieniem treści tego zawiadomienia prokuratorowi apelacyjnemu,

3) w wypadkach wyjątkowych, kiedy mogą zachodzić istotne warunki, uzasadniające wstrzymanie wykonania kary śmierci, jak np.: złożenie przez prokuratora z własnej inicjatywy wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego (art. 603 kpk), bądź wyrażenie przez prokuratora przychylnej opinii w związku z wnioskiem o wznowienie postępowania, złożonym przez skazanego (§ 141 reg. prok.), lub inne szczególne okoliczności, prokurator sądu okręgowego winien niezwłocznie powiadomić o tym w drodze telefonicznej lub telegraficznej prokuratora apelacyjnego, ten zaś w tej samej drodze Nadzór Prokuratorski z równoczesnym przedstawieniem stanu sprawy.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1946 r.
w/z Minister Sprawiedliwości
Leon Chajn
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 1/47

w sprawie wypożyczania akt sądowych wydziałom prawa uniwersytetów, oraz szkołom prawniczym Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do Obywateli
Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych oraz Kierowników Sądów Grodzkich.

W związku z rozporządzeniem Ministra Oświaty z dnia 30 października 1946 r. (Dz. Urz. Min. Ośw. Nr 11) w sprawie organizacji studiów prawniczych w szkołach akademickich, wydanym na skutek inicjatywy Ministerstwa Sprawiedliwości, a mającym na celu umożliwić studentom nie tylko studia teoretyczne, ale i praktyczne przygotowanie do zawodów prawniczych — jak również w celu umożliwienia słuchaczom szkół prawniczych Ministerstwa Sprawiedliwości praktycznego przygotowania do zawodów prawniczych, zachodzi konieczność współpracy sądów z wydziałami prawnymi uniwersytetów, oraz z wymienionymi wyżej szkołami. W związku z powyższym zarządzam, ażeby sądy i prokuratury wypożyczały wydziałom prawnym uniwersytetów lub poszczególnym ich zakładom, jak również szkołom prawniczym Ministerstwa Sprawiedliwości, akta ukończonych spraw sądowych. Dotyczyć to może wszakże jedynie akt spraw z oskarżenia publicznego i to tylko takich, co do których prezes sądu okręgowego lub kierownik sądu grodzkiego, albo przełożony prokuratury, oceni, iż ujawnienie treści akt nie mogłoby zagrażać interesom państwa, bądź interesom osób prywatnych zainteresowanych w sprawie np. ze względu na zarządzoną tajność rozprawy itp.) i wogóle jest dopuszczalne i celowe.

Wypożyczać należy jedynie akta sądowe, przechowywane w sądach mających swoją siedzibę w siedzibie odpowiedniego wydziału prawa bądź szkoły i tylko osobie upoważnionej w piśmie dziekana lub dyrektora szkoły do odbioru akt za jego pokwitowaniem oraz na okres nie dłuższy, niż 30 dni.

Przed wypożyczeniem akta powinny być dokładnie i mocno zeszyte, a ponadto winny być z nich wyłączone i zatrzymane w sądzie oryginalne dokumenty oraz dowody rzeczowe.

Prezesi sądów okręgowych, kierownicy sądów grodzkich i przełożeni prokuratur zarządzą, aby w podległych im sekretariatach oraz w archiwach akt prowadzono ewidencje akt wypożyczonych, a terminy ich zwrotu były ściśle przestrzegane.

Ponadto proszę Obywateli Prezesów i Prokuratorów o okazywanie wszelkiej możliwej pomocy wydziałom prawnym uniwersytetów i szkołom prawniczym Ministerstwa Sprawiedliwości, w szczególności przez udostępnienie młodzieży akademickiej i słuchaczom szkół prawniczych udziału we wzorowych sesjach sądowych, udzielanie potrzebnych informacji itp.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1947 r.

Minister Sprawiedliwości
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 2/47

w sprawie umieszczania nieletnich w zakładach wychowawczych.

Do Obywateli
Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych, Przewodniczących Wydziałów Zamiejscowych Sądów Okręgowych i Kierowników Wydziałów Zamiejscowych Prokuratur Sądów Okręgowych oraz Kierowników Sądów Grodzkich.

Wykonywanie orzeczeń o umieszczeniu nieletniego w zakładzie wychowawczym nastręczało dotychczas bardzo znaczne trudności. Sądy, nie mając praktycznie możności umieszczania nieletnich w zakładzie poprawczym bądź wychowawczym, z reguły zawieszały warunkowo wykonanie tego rodzaju orzeczeń lub z konieczności ograniczały się do stosowania innych i nie zawsze celowych środków wychowawczych.

Rozszerzające się wśród nieletnich przeświadczenie o ich praktycznej niekaralności pogorszyło i tak już niepokojący stan na odcinku walki z przestępczością nieletnich. Wzrasta wciąż ilość przestępstw popełnianych przez nieletnich, a ich jakość i sposób popełniania świadczą o zastraszającej deprawacji.

Obecnie istnieją jedynie dwa zakłady poprawcze, a to: w Studzieńcu dla chłopców i w Kcyni dla dziewcząt, oraz więzienie dla nieletnich w Koźminie. Zakłady te prowadzi Departament Więziennictwa i Obozów Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, a ilość wolnych miejsc w tych zakładach jest bardzo ograniczona.

Inaczej przedstawia się sprawa zakładów wychowawczych, gdyż Ministerstwo Oświaty powiadomiło Ministerstwo Sprawiedliwości. że

już istnieje pod nadzorem Ministerstwa Oświaty szereg wychowawczych zakładów specjalnych, przeznaczonych dla dzieci moralnie zaniedbanych.

Są to:

a) **Zakłady dla chłopców:**

1. Zakład Wychowawczy Poznańskiego Woj. Zw. Samorządowego w Antoniewie, pow. Węgrowiec, st. kol. i poczta Skoki,
2. Zakład Wychowawczy Poznańskiego Woj. Zw. Samorządowego w Cerkwicy, pow. Jarocin,
3. Zakład Wychowawczy Poznańskiego Woj. Zw. Samorządowego w Laskach, pow. Czarnków,
4. Zakład Wychowawczy Pomorskiego Samorządu Wojewódzkiego w Szubinie,
5. Zakład Wychowawczy Samorządu Woj. Śląsko-Dąbrowskiego w Grodkowie,
6. Państwowy Zakład Wychowawczy w Oliwie, woj. gdańskie,
7. Państwowy Zakład Wychowawczy w Malborku, woj. gdańskie.

b) **Zakłady dla dziewcząt:**

1. Zakład Wychowawczy Poznańskiego Woj. Zw. Samorządowego w Łowęcicach, pow. Jarocin,
2. Zakład Wychowawczy T-wa „Caritas" w Bytomiu, ul. Poznańska 51,
3. Zakład Wychowawczy T-wa „Pomoc" w Częstochowie, ul. Kordeckiego Nr 13,
4. Zakład Wychowawczy SS. Pasterek w Lublinie—Wiktoryn, ul. Lubartowska Nr 85.

Wedle oświadczenia Ministerstwa Oświaty władze wymiaru sprawiedliwości mogą kierować do tych zakładów nieletnich, względem których orzekły umieszczenie w zakładzie wychowawczym, zakłady te bowiem mogą już obecnie przyjąć znaczną ilość dzieci, a nadto ilość tych zakładów będzie w najbliższych miesiącach powiększona.

Wobec tych oświadczeń Ministerstwa Oświaty sądy mają możność orzekania takich środków wychowawczych, jakie uznają za prawdziwie celowe, oraz szerszego stosowania art. 69 i 71 kk. Do wyliczonych wyżej zakładów mogą sądy już obecnie kierować nieletnich, nie czekając na odpowiednie rozporządzenie, które ukaże się niebawem, zwłaszcza, że Ministerstwo Oświaty nie kwestionuje uprawnień władz wymiaru sprawiedliwości do wykonywania nadzoru penitencjarnego nad wychowankami, umieszczonymi przez nie w tych zakładach.

Ministerstwo Oświaty zamierza przystosować niektóre z wyliczonych zakładów do zadań zakładów przechodnich, których obowiązkiem będzie kierowanie nieletnich do poszczególnych zakładów wedle ich uzdolnień i wskazań pedagogicznych. Z tych względów Ministerstwo Oświaty wyraziło życzenie, by sądy kierowały nieletnich do zakładów wychowawczych za pośrednictwem kuratoriów okręgów szkolnych, które otrzymają odpowiednie pouczenia i instrukcje.

Główna Komenda Milicji Obywatelskiej, uwzględniając znaczenie zagadnienia przestępczości nieletnich, zapewnia również najdalej idącą współpracę podległych jej organów.

Niezależnie od uruchomienia zakładów wychowawczych zamierza Ministerstwo Oświaty uruchomić w najbliższym czasie w miastach, będących siedzibą kuratoriów szkolnych, schroniska, przewidziane w art. 5 przep. wprow. kpk. W tych schroniskach przebywać będą nieletni, zatrzymani do dyspozycji władz wymiaru sprawiedliwości, aż do czasu wydania orzeczenia przez sąd względnie do czasu odstawienia nieletniego do zakładu.

W związku z tym Ministerstwo Sprawiedliwości zamierza, w miarę powstawania schronisk oraz rozbudowy sieci zakładów wychowawczych, przekazać rozpoznawanie spraw przeciw nieletnim sądom grodzkim w siedzibie kuratoriów szkolnych, rozszerzając ich właściwość na okręgi sądów grodzkich, sąsiadujących z nimi bezpośrednio, o ile szczególne trudności i względy komunikacyjne nie staną temu na przeszkodzie.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi o stosowanie wytycznych tego okólnika, a nadto, chcąc zgromadzić materiał orientacyjny, prosi Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych o wydanie zarządzeń, zmierzających do tego, aby w sprawach nieletnich orzekali sędziowie, którym, z uwagi na ich wiek, doświadczenie i kwalifikacje osobiste, powierzenie tych spraw jest wskazane, a nadto Obywateli Prezesów Sądów Okręgowych, mających siedzibę w siedzibie kuratoriów okręgów szkolnych, o omówienie z kuratorami szkolnymi sposobu wykonywania orzeczeń sądów w sprawach nieletnich w zakładzie wychowawczym i skierowywania tych nieletnich do zakładu, jak również sprawy organizowania schronisk i przypuszczalnego terminu uruchomienia tychże.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi również o rychłe nadesłanie drogą służbową wyczerpujących sprawozdań o wynikach rozmów, przeprowadzonych z kuratorami szkolnymi, obejmujących także uwagi Obywateli Prezesów co do celowości zamierzonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości rozporządzeń, opierających się na przepisie art. 4 § 2 u. s. p., jak

i co do terytorialnej właściwości tych sądów, a wreszcie co do ewentualnych trudności, związanych z wyborem sędziów odpowiednich do rozpoznawania spraw nieletnich.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi w końcu Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych o przesłanie powyższych sprawozdań zbiorowo z całego okręgu sądu apelacyjnego wraz z Ich uwagami i wnioskami.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1947 r.

w/z Minister Sprawiedliwości

Leon Chajn

Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie opisu znaczków sądowych, puszczonych w obieg w miesiącu styczniu 1947 r.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1947 r. w sprawie uiszczania opłat w postępowaniu cywilnym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 29) Ministerstwo Sprawiedliwości podaje opis znaczków sądowych, puszczonych w obieg w miesiącu styczniu 1947 r.

Znaczek sądowy jest kompozycją graficzną, zamkniętą w prostokącie. Elementem kompozycji jest ornament roślinny, powtórzony z obu stron kolistej tarczy, na której umieszczone jest godło państwowe. Tarcza z godłem z obu stron u dołu związana jest ornamentem przez dwie wstęgi, na których jest napis „Opłata Sądowa", u góry w obu rogach znaczka tarcze prostokątne, na których umieszczona jest wartość znaczka, a między nimi napis na jasnym tle: „złoty", „złote" lub „złotych".

Podstawę znaczka tworzy pasek szaberkowy. Znaczki są dwukolorowe. Tło giloszowe i kontur.

Znaczki są emitowane w 7 wartościach: 1, 2, 3, 5, 10, 25 i 50 zł.

Kolory:

Wartość	1 zł	tło	niebieskie,	kontur	ciemno-niebieski
„	2 „	„	„	„	fioletowo-niebieski
„	3 „	„	„	„	zielony
„	5 „	„	„	„	karmino-wo-czerwony
„	10 „	„	różowe	„	stalowy
„	25 „	„	„	„	brązowy
„	50 „	„	„	„	ceglasto-czerwony.

KOMUNIKAT

w sprawie zabezpieczenia tajemnicy służbowej.

Do

wszystkich sądów i prokuratur.

W wykonaniu okólnika Nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1946 r. Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości i ścisłego przestrzegania instrukcję o zabezpieczeniu tajemnicy służbowej.

INSTRUKCJA

o zabezpieczeniu tajemnicy służbowej.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Instrukcja niniejsza reguluje sposób zabezpieczenia tajemnicy służbowej, stanowiąc rozwinięcie postanowień o obowiązku tajemnicy służbowej, zawartych w art. art. 24 i 99 ust. z 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej i w innych przepisach pragmatycznych dla pracowników państwowych.

§ 2.

1) Zachowanie tajemnicy służbowej przez pracowników państwowych, bez względu na ich stanowisko i charakter stosunku służbowego, jest jednym z zasadniczych warunków ochrony dobra publicznego.

2) Tajemnica służbowa jest to zakaz ujawniania przez pracownika tych wszystkich spraw, o których powziął wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu lub przy wykonywaniu

obowiązków służbowych, a których ujawnienie może spowodować szkodę dla Państwa lub poszczególnych jego obywateli, względnie może naruszyć sprawność administracji państwowej.

3) Od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej może zwolnić pracownika w poszczególnym, wyjątkowym wypadku, tylko właściwa władza przełożona.

§ 3.

Pracownik państwowy może udzielać stronom i osobom interesowanym oraz ich pełnomocnikom informacji i wyjaśnień w sprawach urzędowych tylko w ramach uprawnień, przyznanych mu obowiązującymi przepisami lub zarządzeniami władz przełożonych, z zastrzeżeniem obowiązku tajemnicy służbowej w sprawach tajnych i poufnych.

§ 4.

1) Każdy pracownik państwowy obowiązany jest, pod osobistą odpowiedzialnością, zachować bezwzględnie ścisłą tajemnicę w sprawach, uznanych za tajne lub poufne, tak, aby:

a) nikt niepowołany nie miał wglądu ani dostępu do akt, zapisków i materiałów w sprawach tajnych lub poufnych, powierzonych pracownikowi lub znajdujących się w jego przechowywaniu,
b) nikt niepowołany nie wszedł w posiadanie aktu tajnego (poufnego) lub wiadomości tajnej (poufnej) z winy lub przy współudziale pracownika.

2) W razie konieczności urzędowego omówienia sprawy tajnej (poufnej), należy ograniczyć się do omówienia tylko niezbędnych szczegółów, z zaznaczeniem ich tajnego (poufnego) charakteru.

§ 5.

Zabezpieczenie tajemnicy służbowej osiąga się przez:

a) właściwe zachowanie się pracowników,
b) podział spraw urzędowych — ze względu na odpowiedni stopień zabezpieczenia tajemnicy służbowej — na tajne, poufne i jawne,
c) odpowiednie postępowanie z aktami tajnymi i poufnymi,
d) zabezpieczenie pomieszczeń biurowych i akt przed dostępem osób niepowołanych,
e) odpowiedzialność pracowników.

§ 6.

Poza obowiązkiem tajemnicy służbowej ciąży na każdym pracowniku państwowym obowiązek dyskrecji służbowej, tj. lojalnej ogłędności w prywatnych rozmowach o wszelkich sprawach urzędowych, oraz o osobach przełożonych, współpracowników lub podwładnych.

II. Podział spraw i ich kwalifikowanie.

§ 7.

1) Tajnymi są sprawy, których treść powinna być zachowana w ścisłej tajemnicy ze względu na interes Państwa.

2) Zachowanie tajemnicy w sprawach tajnych obowiązuje na stałe, tak na zewnątrz jak i na wewnątrz urzędu w stosunku do wszystkich pracowników, którzy w załatwianiu sprawy nie biorą niezbędnego udziału. Akt tajny winien być dostępny w zasadzie jedynie kierownikowi, uprawnionemu do wydania decyzji merytorycznej, i właściwemu urzędnikowi referującemu:

3) Za tajne z reguły uznaje się:

a) szyfry,
b) plany, projekty, wynalazki oraz urządzenie i inne sprawy, dotyczące obrony Państwa,
c) sprawy dotyczące bezpieczeństwa wewnętrznego Państwa, zwalczanie szpiegostwa i działalności przestępczej wobec Państwa,
d) inne sprawy, zakwalifikowane przez właściwą władzę jako tajne.

§ 8.

1) Poufnymi są sprawy, których treść powinna być zachowana w tajemnicy ze względu na dobro służby lub szczególnie ważny interes stron. Akta poufne dotyczą zatem z reguły stosunków wewnętrznych w poszczególnych władzach, urzędach i instytucjach publicznych, lub poszczególnych osób. Pewne rodzaje spraw mogą być traktowane w ogóle w sposób równorzędny, jak sprawy poufne, np. sprawy personalne, inspekcyjne itp.

2) Akta spraw poufnych i traktowanych równorzędnie z poufnymi są dostępne wszystkim pracownikom danego urzędu (instytucji), o ile są im potrzebne dla celów służbowych, natomiast są one wyłączone od przeglądania przez strony lub osoby interesowane, a treść ich może być ujawniona tylko na podstawie decyzji kierownika urzędu (instytucji) lub kierownika właściwej jednostki organizacyjnej.

3) Za poufne uważa się z reguły względnie traktuje się równorzędnie z poufnymi — niezakwalifikowane do tajnych:

a) sprawy związane z ruchem służbowym pracowników państwowych,
b) pisma i oceny kwalifikacyjne, referencje i opinie o pracownikach,
c) sprawy dochodzeń służbowych,
d) sprawy dyscyplinarne,

e) skargi, zażalenia lub doniesienia na działalność osób, urzędów i instytucyj, o ile w treści swej zawierają wiadomości o wykroczeniach, nadużyciach lub szkodliwej działalności,

f) inne sprawy uznane przez właściwe władze za poufne.

§ 9.

1) Każdy urzędnik jest obowiązany zwrócić uwagę na to, czy konkretna sprawa nie powinna być zakwalifikowana jako tajna lub poufna. W kwalifikowaniu spraw, jako tajne lub poufne, należy się kierować istotną potrzebą. Szczególną oględność należy zachować przy kwalifikowaniu spraw do kategorii tajnych.

2) Zakwalifikowanie sprawy do kategorii tajnych lub poufnych, jako też zmiana kwalifikacji pisma, oznaczonego jako tajne lub poufne, należy do kierownika jednostki organizacyjnej, właściwej dla załatwienia sprawy, lub do przełożonego wyższego stopnia hierarchicznego. Zakwalifikowania sprawy, jako poufnej, może dokonać również właściwy dla jej załatwienia referent. Zmiana przez urząd niższy kwalifikacji sprawy, dokonanej przez urząd wyższy, jest niedopuszczalna.

3) Pisma, które wynikają ze sprawy tajnej (poufnej) lub ze sprawą tajną (poufną) się wiążą, jednakże w treści swej charakteru tajnego (poufnego) nie mają, należy traktować jako jawne. W wypadkach, gdy w takiej korespondencji zachodzi konieczność powołania się na pismo tajne (poufne), czyni się to w sposób oględny, powołując się jedynie na numer i datę bez podawania cechy tajności (poufności).

§ 10.

Jawnymi są sprawy, niezakwalifikowane jako tajne lub poufne. Sprawy jawne mogą być udzielane do wglądu stronom w myśl art. 14 rozporządzenia z 22.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), w stosunku jednak do wszystkich osób, nie będących w sprawie jawnej stroną lub osobą interesowaną w rozumieniu przytoczonego rozporządzenia, obowiązuje również przestrzeganie tajemnicy służbowej.

III. Postępowanie z aktami tajnymi.

§ 11.

1) Tryb i sposób odbioru, obiegu, przechowywania i wysyłania pism tajnych w poszczególnych urzędach regulują szczegółowe zarządzenia wewnętrzne, dostosowane do organizacji urzędu (instytucji), przy zachowaniu postanowień niniejszej instrukcji.

2) Sposób ochrony tajemnicy służbowej w sprawach tajnych, mających charakter stały, masowy lub jednolity (np. sprawy mob., wywiadu itp.) regulują odrębne instrukcje specjalne.

3) Prowadzenie akt tajnych koncentruje się w zasadzie dla całego urzędu w jednym punkcie, oddzielnie od akt jawnych i pod specjalnym zabezpieczeniem, w ręku urzędnika, upoważnionego do tego przez kierownika urzędu. Urzędnik ten odbiera akta tajne, łączy je, rejestruje, oznacza i przechowuje, oraz przygotowuje do wysyłania, ewentualnie także doręcza je i wysyła.

§ 12.

Pisma tajne mogą być otwierane wyłącznie tylko przez kierownika urzędu względnie przez upoważnionego przezeń specjalnie urzędnika.

§ 13.

Zewnętrzną cechą spraw tajnych jest napis „Tajne" koloru czerwonego, odręczny lub odciśnięty przy pomocy pieczątki, w prawym górnym rogu pisma, a w razie potrzeby, uzasadnionej obowiązującym w urzędzie systemem kancelaryjnym, także skrót „Tj." przy numerze sprawy.

§ 14.

1) Wysyłając pismo tajne, należy wkładać je w dwie koperty z mocnego nieprzejrzystego papieru. Koperta wewnętrzna prócz nazwy urzędu wysyłającego, numeru sprawy z dziennika spraw tajnych i adresu, winna posiadać napis „Tajne", oraz być należycie zabezpieczona przed otwarciem pieczęcią lakową lub zaciskiem metalowym względnie zalepką bibułkową z pieczęcią urzędu. Koperta zewnętrzna powinna posiadać tylko zwykłe cechy pisma urzędowego, bez żadnych znaków tajności, nawet przy numerze sprawy.

2) Kancelaria urzędu otrzymuje do wysłania pisma tajne z właściwych jednostek organizacyjnych już podwójnie zakopertowane i zapieczętowane.

§ 15.

Pisma tajne w obiegu wewnętrznym doręcza albo osobiście urzędnik rejestrujący je, ewentualnie kierownik właściwej jednostki organizacyjnej lub kierownik urzędu, każdorazowo za pokwitowaniem w specjalnym arkuszu lub specjalnej książce doręczeń, albo woźny w zamkniętej na klucz torbie (teczce itp.) lub zaklejone w dwóch kopertach, z których wewnętrzna winna być zabezpieczona w sposób podany w § 14.

§ 16.

Na zewnątrz w obiegu miejscowym wysyła się pisma tajne przez woźnych (specjalnych posłańców) w zamkniętych torbach (teczkach itp.) lub w dwóch kopertach, z których wewnętrzna winna być zabezpieczona w sposób podany w § 14. Klucze od zamknięcia powinien posiadać urząd wysyłający i otrzymujący. Jeśli korespondencja tajna ma być dostarczona urzędowi (instytucji) lub osobie, która nie posiada klucza od zamknięcia, klucz taki doręcza się woźnemu w zamkniętej kopercie, zabezpieczonej w sposób wyżej podany.

§ 17.

Przesyłanie pism tajnych w obiegu zamiejscowym odbywa się za pomocą poczty, listami poleconymi ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, lub w sprawach nie cierpiących zwłoki — przez specjalnych kurierów.

§ 18.

1) Sprawy tajne o wyjątkowej pilności lub wadze państwowej w korenspondencji z zagranicą winny być przesyłane przez kurierów.

2) Sposób przesyłania poczty przez kurierów normują dokładnie odrębne instrukcje specjalne. Jako wytyczne do tych instrukcji należy przyjąć, że kurier winien:

a) po otrzymaniu przesyłki udać się niezwłocznie do wskazanej miejscowości, nie zatrzymując się po drodze nigdzie dla załatwienia innych spraw służbowych lub prywatnych,

b) nie ujawniać przed nikim absolutnie swego charakteru służbowego,

c) w drodze mieć przesyłkę stale przy sobie, nie odkładając jej i nie dając innym osobom do trzymania,

d) nie zasypiać, a w razie, gdy charakter podróży lub instrukcja specjalna na spanie pozwala, spać tylko w pomieszczeniu zamkniętym i izolowanym, mając przesyłkę zabezpieczoną w taki sposób, by dostęp do niej bez obudzenia go nie był możliwy,

e) po przybyciu na miejsce przeznaczenia udać się natychmiast do wskazanego odbiorcy, z zachowaniem wymienionych wyżej ostrożności,

f) przesyłkę oddać właściwemu adresatowi za wyraźnym pokwitowaniem, z zaznaczeniem dokładnego czasu doręczenia,

g) w wypadku zagubienia lub kradzieży przesyłki w drodze, zawiadomić o tym natychmiast najbliższy organ bezpieczeństwa, niezależnie zaś od tego, urząd wysyłający, a po ewentualnym przybyciu na wyznaczone miejsce również odbiorcę.

§ 19.

Woźnych doręczających korespondencję tajną obowiązują wytyczne analogiczne, jak w § 18.

§ 20.

1) Przy odbiorze przesyłek zamkniętych odbierający winien skrupulatnie zbadać, czy opakowanie (torba, koperta itp.) nie jest uszkodzone i czy nie nosi na sobie śladów usiłowania otwarcia. O każdym uszkodzeniu lub śladach usiłowania otwarcia, jako też o zaginięciu przesyłki, pracownik, który to spostrzegł, winien niezwłocznie zawiadomić poufnie kierownika właściwej jednostki organizacyjnej względnie kierownika urzędu, zabezpieczając zarazem dowody rzeczowe. Kierownik jednostki organizacyjnej (urzędu) zawiadamia władze przełożone oraz władze bezpieczeństwa publicznego, które przeprowadzają dochodzenie. Jeżeli sprawa wiąże się z tajemnicą wojskową, należy ponadto zawiadomić właściwe władze wojskowe (komendanta garnizonu, dowódcę okręgu wojskowego itp.).

2) W razie stwierdzenia podobnych faktów przy odbiorze przesyłki z urzędu pocztowego, odbierający winien zażądać oficjalnego, protokólarnego stwierdzenia faktu i doręczenia sobie jednego egzemplarza protokółu, po czym postępowaniu nadaje się bieg, wskazany w poprzednim ustępie.

§ 21.

1) Sprawy tajne podlegają specjalnej ewidencji, tj. zapisaniu w dzienniku spraw tajnych, prowadzonym z reguły dla całego urzędu, systemem chronologicznym, według załączonego wzoru. Numeracja pozycyj dziennika spraw tajnych rozpoczyna się w każdym roku kalendarzowym od nr 1, przy czym na każdą sprawę przeznaczona jest w zasadzie jedna tylko pozycja dziennika, w której zapisuje się w miarę możności wszystkie wpływy w danej sprawie i ich załatwienia. Prowadzenie skorowidza do dziennika spraw tajnych jest z reguły zbędne.

2) Każda zmiana przydziału pisma tajnego winna być odnotowana w dzienniku spraw tajnych oraz w arkuszu względnie książce doręczeń tych spraw.

3) Żadnych zapisków dla spraw tajnych, nie przewidzianych instrukcją niniejszą, względnie instrukcją szczegółową dla danego urzędu, prowadzić nie należy.

§ 22.

1) Akta tajne przechowuje się z reguły w porządku kolejnym numerów dziennika spraw tajnych.

2) Urządzenia, służące do przechowywania akt tajnych, winny być szczególnie dobrze zabezpieczone przed włamaniem, trudno przesuwalne lub nieruchome i w miarę możności ogniotrwałe.

§ 23.

Przy załatwianiu spraw tajnych należy przestrzegać następujących metod postępowania:

a) pisma tajne winny być w miarę możności załatwiane przez właściwych referentów odręcznie, ewentualnie ustnie,

b) w wypadku powołania, do współpracy innych osób, pismo tajne winno w zasadzie pozostawać w ręku właściwego referenta,

c) referenci nie prowadzą własnej ewidencji spraw tajnych, a każdą sprawę tajną otrzymują do przechowania tylko na czas jej załatwiania,

d) sporządzanie czystopisów pism tajnych winno odbywać się poza ogólną salą maszyn, pod nadzorem urzędnika, prowadzącego akta tajne, a ilość sporządzanych odbitek winna być każdorazowo ściśle określona i kontrolowana,

e) bruliony, notatki, kalki i matryce, użyte przy załatwianiu spraw tajnych, winny być niszczone przez spalenie, pod nadzorem i odpowiedzialnością właściwego referenta, względnie przechowywane tak samo jak akta tajne,

f) dotyczące pism tajnych prace z zakresu drukarstwa, introligatorstwa itp. należy wykonywać we własnym zakresie urzędu lub w zakładach drukarskich rządowych,

g) pisma tajne wymagają z reguły własnoręcznego podpisu,

h) załatwianie pism tajnych telefonicznie nie jest dopuszczalne.

IV. Postępowanie z aktami poufnymi.

§ 24.

1) Sprawy poufne należy opatrywać napisem „Poufne" w prawym górnym rogu pisma, uwidocznionym odręcznie lub przy pomocy pieczątki, ewentualnie także znakiem „Pf." przy ich numerze.

2) Pisma poufne winny być doręczane w zasadzie każdorazowo za pokwitowaniem.

3) Otwierać i opakowywać pisma poufne należy w tym samym trybie i w taki sam sposób, jak pisma tajne.

4) Przy wysyłaniu pism poufnych pocztą należy je nadawać jako listy polecone, bez zwrotnego potwierdzenia odbioru.

5) Poza tym postępowanie z aktami poufnymi odbywa się z reguły na ogólnych zasadach przepisów kancelaryjnych, z ograniczeniami, przewidzianymi w niniejszej instrukcji ewentualnie w zarządzeniach szczegółowych, wydanych przez odpowiednie władze w ich własnym zakresie działania. Przy masowym traktatowaniu pewnych rodzajów spraw jako poufne, rygory, przewidziane wyżej w ustępie 1) — 4), nie obowiązują.

V. Zabezpieczenie pomieszczeń biurowych i akt przed dostępem osób niepowołanych.

§ 25.

Pomieszczenia biurowe winny być w należyty sposób chronione przed dostępem osób niepowołanych. Pokoje, w których przechowuje się akta tajne, powinny mieć drzwi i okna specjalnie zabezpieczone.

§ 26.

Ruch interesantów powinien być bacznie nadzorowany, co należy w zasadzie do obowiązków funkcjonariuszów niższych urzędu. Nadzór ten polega na obserwowaniu wchodzących i wychodzących osób postronnych oraz ich zachowania się.

§ 27.

1) Przy załatwianiu spraw tajnych lub poufnych na biurku referenta winna znajdować się tylko sprawa w danej chwili załatwiana, wszystkie inne zaś sprawy tajne lub poufne winny być schowane lub ułożone w sposób uniedostępniający ich treść osobom niepowołanym.

2) Pism tajnych i poufnych nie wolno pozostawiać na stołach i biurkach w niezamkniętym lokalu pod nieobecność urzędnika załatwiającego.

3) Wynoszenie pism tajnych lub poufnych poza urząd może mieć miejsce tylko w wypadkach wyjątkowych i za każdorazowym zezwoleniem właściwego kierownika.

4) Kończąc pracę, pracownicy obowiązani są pochować wszystkie akta, notatki, zapiski itp. oraz pozamykać biurka i szafy. W biurze nieczynnym nie powinien pozostawać bez schowania żaden kawałek papieru, dotyczący spraw tajnych lub poufnych, tak na biurkach itp., jak w koszach na śmiecie.

VI. Odpowiedzialność pracowników.

§ 28.

Naruszenie tajemnicy służbowej pociąga za sobą bezwzględną odpowiedzialność. Za należyte zorganizowanie ochrony tajemnicy służbowej w urzędzie odpowiada kierownik urzędu. Należyta organizacja ochrony polega na:

a) odpowiednim doborze osób, mających styczność z załatwianiem i obiegiem spraw tajnych i poufnych,
b) wydaniu szczegółowych zarządzeń, mających na celu zabezpieczenie tajemnicy służbowej,
c) pouczaniu pracowników o obowiązku przestrzegania tajemnicy służbowej i o odpowiednim postępowaniu z aktami tajnymi i poufnymi,
d) nadzorze nad przestrzeganiem tajemnicy służbowej przez pracowników,
e) niezwłocznym wkraczaniu w wypadkach naruszenia tajemnicy służbowej.

§ 29.

Odpowiedzialnym za naruszenie tajemnicy służbowej jest ten, kto ujawnił treść sprawy lub nie zastosował względnie nie dopilnował zastosowania potrzebnych środków ostrożności przy załatwianiu sprawy lub przy jej obiegu.

§ 30.

Naruszenie tajemnicy służbowej w sprawie poufnej jest karalne w drodze dyscyplinarnej, naruszenie zaś tajemnicy w sprawie tajnej — także w drodze sądowej.

Wzór: Dziennik spraw tajnych

Nr	Przydział	Data wpływu	Data i numer obce	Nadawca	Treść sprawy	Załatwienie	Uwagi
1.							
2.							
3.							
4.							

UWAGA: Format A 4, 10 pozycyj na każdej stronie.

KOMUNIKAT

w sprawie zgłoszenia w urzędach likwidacyjnych ruchomości poniemieckich i opuszczonych.

Do Obywateli

Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych.

Zgodnie z § 13 ustęp 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206) sprzęt i maszyny, potrzebne do urządzenia biur, mogą otrzymywać bezpłatnie jedynie urzędy i instytucje samorządowe, przedsiębiorstwa oraz zakłady państwowe i samorządowe, posiadające osobowość prawną, oraz na wniosek komisji społecznych i za zgodą Głównego Urzędu Likwidacyjnego inne instytucje, stowarzyszenia, organizacje i związki, wyliczone szczegółowo pod lit. b cytowanego wyżej § 13, ust. 1 pkt 1. Wszelkie inne ruchomości (meble, urządzenia domowe itp.), przydzielone swego czasu wewnętrznie przez ministerstwa, urzędy, instytucje samorządowe, władze bezp., wojsko i milicję swoim funkcjonariuszom, winny być zgłoszone przez obecnych posiadaczy okręgowym urzędom likwidacyjnym i nabyte na zasadach ogólnych.

W szczególności nie może mieć miejsca zasłanianie się posiadaczy ruchomości poniemieckich i opuszczonych przydzieleniem im tychże z urzędu przez władze przełożone.

Z tych wszystkich względów proszę Obywateli Prezesów o wydanie ze swej strony zarządzeń, polecających:

a) niezwłoczne przesłanie właściwym terytorialnie okręgowym urzędom likwidacyjnym wyciągów (w 2-ch egzemplarzach) z ksiąg inwentarzowych, obejmujących poniemieckie i opuszczone sprzęty i maszyny, potrzebne do urządzenia biur, z tym, że jeden egzemplarz zostanie w aktach właściwego okręgowego urzędu likwidacyjnego, a drugi, zaopatrzony klauzulą o bezpłatnym nabyciu, zostanie zwrócony,

b) skreślenie z inwentarzy wszelkich ruchomości poniemieckich i opuszczonych, nie wchodzących w skład urządzenia biurowego, i zwrot skreślonych z inwentarza ruchomości do dyspozycji okręgowych urzędów likwidacyjnych,

c) powiadomienie posiadaczy ruchomości poniemieckich i opuszczonych, którym zostały one oddane do użytku z urzędu, iż są obowiązani na zasadach ogólnych wystąpić do okręgowego urzędu likwidacyjnego z wnioskiem o ich sprzedaż, względnie zadeklarować zwrot.

RUCH SŁUŻBOWY

Nominacje

Prezydent Krajowej Rady Narodowej mianował:

Sąd Najwyższy.

Dra Eimera Alfreda — przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — sędzią Sądu Najwyższego 26.IX.1946 r.

Grudzińskiego Maurycego — sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Najwyższego 26.IX. 1946 r.

Kapitaniaka Zygmunta — sędziego Sądu Apelacyjnego w Toruniu — sędzią Sądu Najwyższego 26.IX. 1946 r.

Kutznera Witolda — wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Najwyższego 26.IX.1946 r.

Dra Zembatego Józefa — sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach — sędzią Sądu Najwyższego 26.IX. 1946 r.

Jonsika Wacława — prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu — prokuratorem Sądu Najwyższego 26.IX.1946 r.

Rajzmana Henryka — prokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu — prokuratorem Sądu Najwyższego 26.IX.1946 r.

Sądy Apelacyjne.

Dobromęskiego Mieczysława — prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach — prezesem Sądu Apelacyjnego w Warszawie 28.X.1946 r.

Dra Najsarka Kazimierza — adwokata we Lwowie — prokuratorem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 20.X. 1945 r.

Trembałowicza Michała — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — prokuratorem Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie 14.XI.1945 r.

Bigelmajera Jerzego — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Płocku — sędzią Sądu Apelacyjnego w Warszawie 7.II.1946 r.

Pęchalskiego Edwarda — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Krakowie 1.X.1946 r.

Sądy Okręgowe

Mazura Mariana — adwokata w Zamościu — prezesem Sądu Okręgowego w Lublinie 1.IV.1946 r.

Hetpera Mieczysława — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Jaśle z tymcz. siedzibą w Krośnie — prokuratorem Sądu Okręgowego w Jaśle z tymcz. siedzibą w Krośnie 1.X.1946 r.

Maciejewskiego Jerzego — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Siedlcach — prokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach 1.X.1946 r.

Regulskiego Antoniego Wacława — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Świdnicy — prokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy 1.X.1946 r.

Webera Władysława — sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — wiceprezesem Sądu Okręgowego w Siedlcach 8.II.1945 r.

Rubinowa Elię — sędziego Sądu Okręgowego w Gliwicach — wiceprezesem Sądu Okręgowego w Gliwicach 28.X.1946 r.

Wawrzyńskiego Mieczysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Wyszogrodzie — sędzią Sądu Okręgowego w Płocku 1.X.1946 r.

Lustiga Mariana — sędziego Sądu Grodzkiego w Rozwadowie — sędzią Sądu Okręgowego w Rzeszowie 1.X.1946 r.

Wąsa Stefana — sędziego Sądu Grodzkiego w Rzeszowie — sędzią Sądu Okręgowego w Rzeszowie 1.X.1946 r.

Wiśniewskiego Bronisława — sędziego Sądu Grodzkiego w Świdnicy — sędzią Sądu Okręgowego w Świdnicy 1.X.1946 r.

Majera Stanisława — pisarza hipotecznego w Białymstoku — sędzią Sądu Okręgowego w Białymstoku 28.VI.1945 r.

Giecewicza Stanisława — sędziego Sądu Grodzkiego w Stołpcach — sędzią Sądu Okręgowego w Ełku 3.XII.1946 r.

Malinowskiego Zbigniewa — podprokuratora Sądu Okręgowego w Płocku — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Płocku 1.X.1946 r.

Gromka Ignacego — podprokuratora Sądu Okręgowego w Siedlcach — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach 1.X.1946 r.

Rogowskiego Stanisława — pisarza hipotecznego w Białymstoku — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Białymstoku 18.IV.1945 r.

Łukaszkiewicza Zdzisława — sędziego Sądu Grodzkiego w Siedlcach — sędzią okręgowym śledczym w Siedlcach 1.X.1946 r.

Borysa Kazimierza — sędziego Sądu Grodzkiego w Radomiu — sędzią okręgowym śledczym w Radomiu 12.X.1946 r.

Fotemkowskiego Hieronima — notariusza w Białymstoku — sędzią okręgowym śledczym w Białymstoku 27.III.1945 r.

Sądy Grodzkie

Szlażkiewicza Janusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Grodzisku 1.X.1946 r.

Chabrowską Marię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Białej Podlaskiej 1.X.1946 r.

Korzenia Franciszka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — sędzią Sądu Grodzkiego w Świdnicy 1.X.1946 r.

Walasa Antoniego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — sędzią Sądu Grodzkiego w Krakowie 12.X.1946 r.

Mędrzycką Ewę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie 11.XI.1946 r.

Rejmana Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Żyrardowie 3.XII.1946 r.

Chmielowskiego Józefa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Radzyminie 3.XII.1946 r.

Sarnowca Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Garwolinie 3.XII.1946 r.

Antoszewskiego Leona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Grójcu 3.XII.1946 r.

Krajewskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Mińsku Mazowieckim 3.XII.1946 r.

Damulewicza Leona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Białymstoku 3.XII.1946 r.

Minister Sprawiedliwości

mianował:

podprokuratorami

Piotrowskiego Eligiusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Opolu 8.X.1946 r.

Buchę Maksymiliana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze 8.X.1946 r.

Panasiuka Władysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 8.X.1946 r.

Kaczyńskiego Witolda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 8.X.1946 r.

Zyskowską Zofię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 8.X.1946 r.

Chigryna Michała — egz. aplikanta sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 10.X.1946 r.

Bałukę Albina — sędziego Sądu Grodzkiego w Kobryniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach 11.X.1946 r.

Marczewskiego Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdańsku 15.X.1946 r.

Szeligę Adama — sędziego Sądu Grodzkiego w Augustowie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Białymstoku 17.X.1946 r.

Pietrzykowskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie 21.X.1946 r.

Popioła Izaka — adwokata w Łańcucie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Legnicy 24.X.1946 r.

Nowaka Ryszarda Filipa — b. podprokuratora Sądu powiatowego w Toruniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gliwicach 24.X.1946 r.

Wasersztruma Elę — adwokata w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy 9.XI.1946 r.

Rybackiego Cezarego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 12.XI.1946 r.

Raczkę Mieczysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 12.XI.1946 r.

Gąsiorowskiego Henryka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdyni 12. XI. 1946 r.

Górskiego Mikołaja — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach 20.XI.1946 r.

Błotnickiego Zbigniewa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie 25.XI.1946 r

Stankiewiczową Jadwigę — egz. aplikanta sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 29.XI.1946 r.

Stawickiego Piotra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 19.XII. 1946 r.

Polanego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 19.XII.1946 r.

Ostrowskiego Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Bytomiu 19.XII. 1946 r.

asesorami

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

Kozłowskiego Stefana — 4. X. 1946 r.
Widawskiego Józefa — 6. XII. 1946 r.
Pieniążka Stanisława — 19. XII. 1946 r.
Sudnika-[illegible] Stefana — 19. XII. 1946 r.
Wiśniewskiego Mieczysława Jerzego — 19. XII. 1946 r.
Walczyńskiego Józefa — 16. XII. 1946 r.
Pestkę Jana — 19. XII. 1946 r.
Maruczyńskiego Włodzimierza — 19. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

Hernika Jana — 8. X. 1946 r.
Miśkiewicza Bogusława — 10. X. 1946 r.
Kaeppele Hermana — 14. X. 1946 r.
Kuska Mieczysława — 21. X. 1946 r.
Fitrzyka Karola — 6. XII. 1946 r.
Hoffmanna Franciszka — 7. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

Żarneckiego Kazimierza — 4. X. 1946 r.
Betleja Jana — 26. XI. 1946 r.
Łukaszewskiego Czesława — 6. XII. 1946 r.
Sikorę Walentego — 6. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie:

Przekwasa Edwarda — 14. X. 1946 r.
Kuhna Bronisława — 14. X. 1946 r.
Gozdka Mariana — 6. XII. 1946 r.
Kornackiego Polikarpa — 6. XII. 1946 r.
Giżę Antoniego — 6. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

Chęckiego Stefana — 16. X. 1946 r.
Morawską Czesławę — 12. XI. 1946 r.
Schmidtową Janinę — 20. XI. 1946 r.
Frankla Leona — 20. XI. 1946 r.
Papiewskiego Bolesława — 20. XI. 1946 r.
Kwiatkowskiego Tadeusza — 26. XI. 1946 r.
Przesmyckiego Jerzego — 4. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

Mosingiewicza Feliksa — 4. X. 1946 r.
Kondellę Antoniego — 4. X. 1946 r.
Gronowskiego Zygmunta — 4. X. 1946 r.
Góreckiego Tadeusza — 4. X. 1946 r.
Sternberga Adama — 9. XI. 1946 r
Stabrawę Władysława — 29. XI. 1946 r.
Tomczak-Barczyńską Leokadię — 29. XI. 1946 r.
Pawlaczyka Feliksa — 6. XII. 1946 r.
Manysia Edwarda — 19. XII. 1946 r.
Waliszewskiego Janusza — 19. XII. 1946 r.
Sieradzkiego Czesława — 19. XII. 1946 r.
Kaczorowskiego Seweryna — 19. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu:

Welin Janinę — 7. X. 1946 r.
Lipczyńskiego Jerzego — 26. X. 1946 r.
Bądkowskiego Tadeusza — 26. X. 1946 r.
Dąbrowskiego Zygmunta — 26 X. 1946 r.
Wołoszyka Leona — 26. X. 1946 r.
Laskowicza Stanisława — 26. X. 1946 r.
Borzyszkowskiego Jana — 26. X. 1946 r.
Olewczyńskiego Kazimierza — 6. XII. 1946 r.
Białkowskiego Wiktora — 6. XII. 1946 r.
Śmieińskiego Albina — 6. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Dembicką Marię — 4. X. 1946 r.
Muszyńskiego Mieczysława — 16. X. 1946 r.
Matywiecką Marię — 8. X. 1946 r.
Bochenka Ignacego — 24. X. 1946 r.
Podmunicką Danutę — 24. X. 1946 r.
Bielecką Irenę — 26. X. 1946 r.
Martyniuka Michała — 30. X. 1946 r.
Stachurskiego Stanisława — 31. X. 1946 r.
Jezierską Romanę — 12. XI. 1946 r.
Romaniuk Janinę — 20. XI. 1946 r.
Czyżewicza Bogusza — 22. VIII. 1946 r.
Golańską Romanę — 6. XII. 1946 r.
Osadę Augustyna — 4. XII. 1946 r.
Odrobińskiego Aleksandra — 6. XII. 1946 r.
Biernackiego Bronisława — 6. XII. 1946 r.
Fronczaka Jerzego Albina — 6. XII. 1946 r.
Kobylańskiego Tadeusza — 6. XII. 1946 r.
Marcińczak Stefanię — 6. XII. 1946 r.
Matuszewskiego Zygmunta — 6. XII. 1946 r.
Jastrzębskiego Stanisława — 6. XII. 1946 r.
Płazę Antoniego — 6. XII. 1946 r.
Jagusińskiego Czesława — 6. XII. 1946 r.
Popławskiego Henryka — 6. XII. 1946 r.
Wierzbowskiego Jerzego Jakuba — 6. XII. 1946 r.
Olesia Stanisława — 6. XII. 1946 r.
Orłowskiego Wacława — 6. XII. 1946 r.
Wójcickiego Józefa — 6. XII. 1946 r.
Kalecińskiego Mieczysława — 6. XII. 1946 r.
Pietruszkę Jana — 6. XII. 1946 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

Matuszewskiego Heliodora — 12. XI. 1946 r.
Węgrzyna Kazimierza — 12. XI. 1946 r.
Burzyńskiego Mariana — 12. XI. 1946 r.
Chudzińską Marię — 12. XI. 1946 r.
Krozę Konstantego — 6. XII. 1946 r.
Majcherczyka Józefa — 6. XII. 1946 r.
Langego Zygmunta — 6. XII. 1946 r.
Balczeniuka Wacława — 6. XII. 1946 r.
Leśniewicza Alfonsa — 12. XII. 1946 r.

przeniósł na inne miejsce służbowe:

Sądy Apelacyjne

Szalińskiego Zygmunta — sędziego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach 11.X.1946 r.

Ostrowskiego Włodzimierza — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu 9.XI.1946 r.

Garusa Andrzeja — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie 9.XI.1946 r.

Bobkowskiego Adama — przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Toruniu 9.XI.1946 r.

Migdała Tadeusza — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie 9.XI.1946 r.

Lewickiego Jana — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Krakowie 9.XI.1946 r

Walewskiego Jana — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie — na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie 9.XI.1946 r.

Chróścickiego Aleksandra — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Warszawie 12.XI. 1946 r.

Dra Dobesza Kazimierza — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Toruniu 14.XI. 1946 r.

Jasińskiego Jana — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Krakowie 16.XI.1946 r.

Sądy Okręgowe

Zembrzuskiego Bohdana — przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu — na stanowisko prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu 9.XI.1946 r.

Stachurskiego Stanisława — prokuratora Sądu Okręgowego w Łucku — na stanowisko prokuratora Sądu Okręgowego w Gdańsku 5.XII.1946 r.

Popowskiego Aleksandra — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Kłodzku — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Świdnicy 10.X.1946 r.

Wróblewskiego Tadeusza — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Płocku — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Piotrkowie 11.X.1946 r.

Witalisza Andrzeja — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — Ekspozytura w Rzeszowie — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie 9.XI.1946 r.

Kwaśniaka Franciszka — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Łodzi 9.XI.1946 r.

Biedrzyckiego Stefana — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie 4.X.1946 r.

Majewskiego Witolda — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Warszawie — na stanowisko wiceprezesa Sądu Okręgowego w Krakowie 1.XI.1946 r.

Leonowicza Tadeusza — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Zamościu — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie 20.XI.1946 r.

Bójnowskiego Stanisława — sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie 14.X.1946 r.

Woltyńskiego Leonarda — sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Lesznie 9.XI.1946 r.

Siemińskiego Leona — sędziego Sądu Okręgowego w Siedlcach — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Toruniu 9.XI.1946 r.

Ponurkiewicza Karola — sędziego Sądu Okręgowego we Lwowie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Świdnicy 16.X.1946 r.

Łanowskiego Józefa — sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie 9.XI 1946 r.

Dubińskiego Stanisława — sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Płocku 9.XI.1946 r.

Gmitrzaka Stanisława — sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku 9.XI.1946 r.

Zawadzkiego Henryka — sędziego Sądu Okręgowego w Radomiu — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Toruniu 9.XI.1946 r.

Długosza Edwarda — sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach 4.XII.1946 r.

Dra Stachowskiego Henryka — sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu — na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Głogowie 17.XII.1946 r.

Poeche Izydora — prokuratora Sądu Okręgowego w Legnicy — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Gliwicach, Oddziału Zamiejscowego w Zabrzu 8.X.1946 r.

Trybulę Antoniego — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Legnicy 11.X.1946 r.

Walczaka Stefana Ludwika — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie 14.X.1946 r.

Wyrobka Władysława — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Wadowicach — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie 14.X.1946 r.

Chamczyka Ignacego — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Radomiu — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie 9.XI.1946 r.

Tarnowskiego Zbigniewa — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Bytomiu 12.XI.1946 r.

Majera Mariana — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego we Wrocławiu 12.XI.1946 r.

Nowaka Kazimierza — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Koszalinie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Szczecinie 12.XI.1946 r.

Zajączkowskiego Kazimierza Wacława — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Giżycku 17.XII.1946 r.

Malinowskiego Tadeusza Edwarda — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu — na stanowisko wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Olsztynie 29.XI.1946 r.

Metzgera Tadeusza — podprokuratora Sądu Okręgowego w Przemyślu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Gliwicach 31.X.1946 r.

Andrzejewskiego Wiktora — podprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Gnieźnie 12.XI.1946 r.

Jaxa Leszka — podprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Kaliszu 12.XI.1946 r.

Stuhra Tadeusza — podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Cieszynie 12.XI.1946 r.

Saletnika Józefa — podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Cieszynie 12.XI.1946 r.

Niekrasza Juliana — podprokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach 12.XI.1946 r.

Panusiaka Władysława — podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Piotrkowie 12.XI.1946 r.

Surewicza Aleksandra — podprokuratora Sądu Okręgowego w Gdańsku — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Gdyni 12.XI.1946 r.

Zdanowską Marię — podprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Brzegu 29.XI.1946 r.

Góralczyka Józefa — podprokuratora Sądu Okręgowego w Bytomiu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie 29.XI.1946 r.

Chmiela Kazimierza — podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu 14.XI.1946 r.

Rysia Jana — podprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Grudziądzu 14.XI.1946 r.

Biedrońskiego Zygmunta — podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Bytomiu 14.XI.1946 r.

Rassaka Jana — podprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Bydgoszczy 14.XI.1946 r.

Ferensa Adama — podprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — na stanowisko podprokuratora Oddziału Zamiejscowego we Włocławku 14.XI.1946 r.

Gapińskiego Henryka — podprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Lesznie 14.XI.1946 r.

Huncę Tadeusza — podprokuratora Oddz. Zam. w Sanoku Prokuratury Sądu Okręgowego w Krośnie — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Wałczu 18.XI.1946 r.

Kurtykę Józefa — podprokuratora Sądu Okręgowego w Kaliszu — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Nowym Sączu 14.XI.1946 r.

Spiechowicza Stefana — podprokuratora Sądu Okręgowego w Gliwicach — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Gdyni 31.XII.1946 r.

Sądy Grodzkie

Zaleskiego Adama — sędziego Sądu Grodzkiego w Wilnie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Skwierzynie 30.VIII.1946 r.

Ernesta Antoniego — sędziego Sądu Grodzkiego w Jaworznie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Brzesku 16.X.1946 r.

Dąbrowskiego Kazimierza — sędziego Sądu Grodzkiego w Ozorkowie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Wadowicach 21.X.1946 r.

Matyska Mieczysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Dąbrowicy — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Zawierciu 21.X.1946 r.

Neckarza Jana — sędziego Sądu Grodzkiego w Wadowicach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Wałczu 21.X.1946 r.

Czupkiewicza Jana — sędziego Sądu Grodzkiego w Podwołoczyskach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Gliwicach 24.X.1946 r.

Argasińskiego Romana — sędziego Sądu Grodzkiego w Brzegu — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Lubaczowie 24.X.1946 r.

Maszewskiego Tadeusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Łomży — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Ząbkowicach 28.X.1946 r.

Rittermana Stefana — sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Szczecinie 28.X.1946 r.

Kądzielę Mieczysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Chrzanowie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie 9.XI.1946 r.

Matysiaka Józefa — sędziego Sądu Grodzkiego we Wronkach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Szamotułach 12.XI.1946 r

Fritze Józefa — sędziego Sądu Grodzkiego w Jordanowie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Wadowicach 12.XI.1946 r.

Dra Bukartyka Artura — sędziego Sądu Grodzkiego w Kołomyi — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Wadowicach 14.XI.1946 r.

Sarneckiego Longina Leonarda — sędziego Sądu Grodzkiego w Zgierzu — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi 16.XI.1946 r.

Orciucha Piotra — sędziego Sądu Grodzkiego w Wołkowysku — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Kamieniu 20.XI.1946 r.

Szlażkiewicza Janusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Grodzisku Mazowieckim — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie 20.XI.1946 r.

Stremskiego Eugeniusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Słupcy — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Koninie 22.XI.1946 r.

Domagałę Tadeusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Koszalinie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Szczecinie 29.XI.1946 r.

Siemińskiego Władysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Toruniu — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Płocku 17.XII.1946 r.

Dra Soleckiego Czesława — sędziego Sądu Grodzkiego w Jarosławiu — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Przeworsku 18.XII.1946 r.

Kuzdowicza Alojzego — sędziego Sądu Grodzkiego we Wrześni — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Zielonej Górze 19.XII.1946 r.

Mysłowskiego Wacława — sędziego Sądu Grodzkiego w Hancewiczach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Legnicy 19.XII.1946 r.

Markowskiego Leona — sędziego Sądu Grodzkiego w Kartuzach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Gryficach 19.XII.1946 r.

Błaszaka Józefa — sędziego Sądu Grodzkiego w Radziejowie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Lubawie 31.XII.1946 r.

Medyńskiego Juliusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Bóbrce — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Legnicy 31.XII.1946 r.

A s e s o r ó w

Papieża Władysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie 14.X.1946 r.

Dąbrowską Helenę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach 14.XI.1946 r.

Chachłowskiego Juliana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie 30.XI.1946 r.

Dareckiego Zygmunta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie 29.XI.1946 r.

z w o l n i ł :

Świnarskiego Henryka — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Białymstoku 2.X.1946 r.

Bukowczyka Stefana — sędziego Sądu Grodzkiego w Wałbrzychu 8..X.1946 r.

Mitkiewicza Stanisława — sędziego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze 11.X.1946 r.

Michalskiego Stefana — pisarza hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Koninie 31.I.1947 r.

Smutka Bolesława — wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie 9.XI.1946 r.

Milwicza Jerzego — sędziego Sądu Grodzkiego w Szamotułach 9.XI.1946 r.

Biernackiego Henryka — prokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie 22.XI.1946 r.

Kaniewicza Rafała — podprokuratora Sądu Okręgowego w Gdańsku 29.XI.1946 r.

Grochowicza Jana — sędziego Sądu Okręgowego w Sosnowcu 26.XI.1946 r.

Korytkowskiego Jerzego — prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie 5.XII.1946 r.

Dra Jarosza Feliksa Bronisława — prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach i sędziego Najwyższego Trybunału Narodowego 5.XII.1946 r.

Zyskowską Zofię — podprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie 1.I.1947 r.

Rosińskiego Czesława — pisarza hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Mławie 31.XII.1946 r.

Brennera Jerzego — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Pasłęku 31.XII.1946 r.

przeniósł w stan spoczynku:

Zaracha Alberta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 4.X.1946 r.

Stefanowicza Leona — sędziego Sądu Grodzkiego w Otwocku 14.X.1946 r.

Dra Łazarskiego Mariana — sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie 15.X.1946 r.

Matyszkiewicza Stefana — sędziego Sądu Grodzkiego w Namysłowie 24.X.1946 r.

Borkowskiego Romana — podprokuratora Sądu Okręgowego w Cieszynie 17.XII.1946 r.

Zmarli:

Bańkowski Leon — sędzia Sądu Najwyższego 25.IX.1946 r.

Niewiadomski Alfons — podprokurator Sądu Okręgowego w Gorzowie 26.IX.1946 r.

Chłap Jan — sędzia Sądu Okręgowego w Jaśle z tymcz. siedzibą w Krośnie 2.X.1946 r.

Grabowski Edward — sędzia Sądu Grodzkiego w Kłobucku 3.XI.1946 r.

Łoś Zbigniew — sędzia Sądu Grodzkiego w Myślenicach 21.XI.1946 r.

Gebauer Edmund — sędzia Sądu Okręgowego w Wadowicach 9.XII.1946 r.

Łukaszewicz Władysław — sędzia Sądu Najwyższego 17.XII.1946 r.

Batycki Stanisław — p. o. sędziego Sądu Najwyższego 31.XII.1946 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie

Cena 20 zł